

залежить від темпів, напрямків і механізмів реалізації інноваційних фінансових технологій. Структурно-інноваційне відновлення аграрної економіки України вимагає наявності цілісної ефективної системи її фінансового забезпечення, підвищення адаптивності інвестиційного сектора, його здатності адекватно реагувати на появу фінансових нововведень. Трансформаційні процеси у економічному просторі активізували розвиток всіх форм економічних відносин, а особливо щодо руху та трансформацій капіталу; посилили взаємозв'язки між фінансовими центрами, що спричинило глобальну фінансову революцію, одним з імперативів якої став бурхливий розвиток фінансових інновацій. Це спонукає до розроблення та впровадження фінансових інновацій, які мають дуалістичний характер. Протягом останніх 20 років було створено понад 100 видів нових фінансових інструментів і технологій у діяльності банків.

Характерною рисою сучасного розвитку окремих країн-лідерів світового ринку є зростання ролі банківських інноваційних фінансових технологій щодо фінансового забезпечення інноваційної діяльності суб'єктів реальної економіки. На жаль, нині в Україні можливості банківської системи щодо їх фінансового забезпечення реалізуються не повністю. Проблеми полягають у відносно обмежених обсягах акумульованих ресурсів, складності та ризикованості застосування інноваційних фінансових технологій, відсутності необхідних методичних розробок та досвіду ефективного інноваційного фінансування, наявності законодавчих обмежень тощо. Для більшості вітчизняних банків ці операції можна вважати новими, але перспективними з погляду стрімкого зростання уваги до інноваційного розвитку в суспільстві, що обумовлює актуальність дослідження механізмів стимулювання взаємодії банківського капіталу та інновацій як гарантів забезпечення сталого економічного зростання аграрної сфери в Україні.

ФЕНОМЕН ГЛОКАЛІЗАЦІЇ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК

**Мельник О.О., Маковецький М.О., студенти,
Запорізький національний університет**

Суспільство, в якому функціонують вітчизняні підприємства, вже є пост-глобальним. Більшість вчених погоджуються, що на діяльність національних економік здійснюють вплив як глобальні, світові процеси, так і локальні особливості. Посаднання цих двох термінів і створило характерне сучасному світу поняття «глокалізація».

Термін «глокалізація» (glocalisation) було введено в обіг англійським соціологом Р. Робертсоном, який визначив її як «створення товарів та послуг, призначених для глобальних ринків, але кастомізованих таким чином, щоб відповідати локальним культурам». Вчений також підкреслює, «глокалізація має на увазі ще й те, що жодна країна ніколи повністю не прийме масову культуру, адже всюди відбувається певна адаптація».

Історично першим науковим підходом до дослідження феномену глокалізації є підхід з точки зору впливу глобалізації на розвиток регіональних економік – тобто економічний підхід. Термін глокалізація відносно економічних процесів уперше став використовуватися на початку 80-х років ХХ сторіччя для описання нової стратегії японського бізнесу – «глобальної локалізації», тобто пристосування глобальних цілей та форм здійснення ділової активності до місцевих умов.

З точки зору економістів глокалізація – це поширений варіант глобалізації, що проявляється в здатності основних тенденцій у сфері виробництва і споживання універсальних товарів перетворюватися в регіональні форми, тобто, підстроїтися до специфіки локального ринку.

Глокалізація економіки - це сучасна багаторівнева форма трансформації міжнародних економічних відносин, яка приводить до випереджаючого зростання локальних (внутрішньо регіональних, галузевих) економічних потоків (торгівлі, прямих інвестицій, міграційних потоків трудових ресурсів, інформаційного і технологічного обміну) в порівнянні з їх загальною динамікою у світовому масштабі, до ускладнення і посилення різнорівневої конкурентної боротьби в світових масштабах між ТНК, МНК, національними державами, регіональними економічними угрупованнями, що колективно відстоюють свої позиції на світовій арені.

Глокалізації як економічній категорії притаманні наступні властивості:

- локальність (обмеження в різних його проявах),
- суперечність (відкриває нові можливості і пов'язана з великими витратами),
- динамічність (змінюється з часом залежно від історичного моменту, рівня розвитку НТП та низки інших чинників),
- зворотність (існування зворотної реакції – інформаційної, енергетичної культурологічної, політичної тощо),

- багатфакторність (виявляється в результаті взаємодії великої кількості чинників),
- невизначеність (залежність від кількості та якості інформації),
- багаторівневість (необхідність розгляду на мікро, мезо, макроекономічних рівнях),
- варіабельність (включає необхідність врахування множинності сценаріїв розвитку),
- багатогранність (велика кількість процесів і елементів), малокерованість.

Вивчення економічних аспектів концепції «глокалізації» дозволить забезпечити вивчення та оптимізацію використання її властивостей.

Глокалізація являє собою процес реакції різноманітних локальних середовищ в різних сферах людського буття на світову глобалізацію і є результатом синтезу процесів глобалізації та локалізації.

Взаємодія локального і глобального в сучасному соціально-економічному просторі є багатоаспектним процесом, оскільки водночас поряд із зникненням локальних відмінностей під впливом глобальних процесів посилюється їхня значущість, відбувається також трансформація глобальних форм в умовах локального контексту.

Можна виділити наступні типові прояви глокалізації в залежності від ступеня проникнення глобалізаційних процесів у локальності:

- максимальна відкритість і некритичність локальної культури по відношенню до глобальних інститутів та інформаційних потоків;
- співіснування локальної культури та глобальних культурних форм без суттєвих проявів взаємовпливу та інтеграції;
- адаптація та трансформація глобальних процесів внаслідок потужної локальної реакції, що зумовлює виникнення гібридних форм.

Таким чином, глокалізацію слід розуміти як складний процес, що поєднує в собі стратегії глобалізації та локалізації, компромісний варіант формування планетарного ринку виробництва і споживання універсальних товарів.

Література.

1. Robertson R. Globalization: social theory and global culture / Roland Robertson. – London: Sage, 1992. – 211 p.

2. Олійник О. М. Глокалізація як діалектична єдність глобалізації та локалізації / О. М. Олійник // Гілея: науковий вісник : збірник наукових праць. – К., 2009. – Вип. 24. – С. 167-173.

3. Кудряшова Ирина Анатольевна. Влияние глобализации мировой экономики на формирование региональной экономической политики: дис... док.экон.наук : 08.00.14/Кудряшова Ирина Анатольевна.-Москва, 2008.- 361 с.

Науковий керівник – к.філ.н., доцент Олійник О.М.

ВАРІАНТИ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНИХ НАПРЯМІВ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

**Накісько О.В., старший викладач,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка**

Впровадження нових технологій в сільському господарстві призводить до істотного зростання продуктивності, зниження цін на продукти харчування. Поступово аграрний сектор економіки перетворюється у більш конкурентоспроможний порівняно з іноземними конкурентами, що позитивно впливає на економіку країни в цілому.

Регіональний аспект розвитку економіки слід розглядати з тих позицій, що центральне місце в інноваційній системі займає підприємство, яке формує попит на інноваційну продукцію, перетворює знання в інноваційний капітал. Слід наголосити на визначальній ролі саме малих і середніх підприємств в реалізації інноваційного потенціалу регіону. Перевага малих і середніх підприємств перед великими в найбільш загальних характеристиках полягає у наступному:

- інновації передбачають швидке впровадження нововведень, що пов'язано з мобільністю малих сільгоспідприємств;
- масштаб фінансових потреб таких підприємств менший і їм легше знайти джерела фінансування, в тому числі приватного;
- період функціонування кластерів, сформованих із залученням малих підприємств значно більший, ніж створених на базі існуючих підприємств, що знову ж пов'язується з інерційністю системи управління і господарювання;
- виникнення великої кількості підприємств посилює конкуренцію, що, в свою чергу, є додатковим стимулом